

Spejdernes Magasin

49. årgang nr. 9
December 1965

Min sure jul

Små børn glæder sig ustyrligt og uforbeholdent til julen. De voksne har et mere stilfærdigt forhold til julen, men for manges vedkommen- de et lige så ægte. Men lad nu disse to grupper syn på julen være og lad os rette os mod en tredje gruppe, dem vi nu om dage kalder teen- agerne, dem der er mellem ca. 14 og 18 år, for mange af dem har et helt specielt forhold til julen og dens mange traditioner. — Et kedeligt forhold for resten.

Lad mig uddybe denne påstand for dig ved at tage dig med til en juleaften for år tilbage i mit barn- domshjem. Vi var tre søskende in- den for den nævnte aldersgruppe.

Den juleaften som jeg har i tanker- ne, var vi typiske repræsentanter for vores jævnaldrende dengang og nu.

Vore forældre havde gjort de sæd- vanlige juleforberedelser, træet var sat på plads i stuen, og kassen med den gode, gamle pynt var kommet frem. Vi hjalp vel med — men mod- villige, uden julestemning. Vi spiste risengrøden — ligeglade med man- delen. Vi lod os hale med gennem et par af de gamle julesalmer — uden at al den jubel, der er over dem, kunne fornemmes i os. Vi ud- vekslede gaver — men brummede næppe hørligt tak. Den var meget lidt vellykket, den juleaften.

- han steg til lave hytter ned!

Hvorfor? Fordi vi var nået til den alder, hvor man trækker overlegent på skulderen af traditioner, og hvor man synes, man skal være bundær- lig. Det vil i forbindelse med jul betyde noget i retning af, at da man ved bedre end småbørn og naive voksne, så må man sige nej til jule- evangeliet, som er grundlaget for julen, ganske enkelt fordi man ikke tror på det.

Man vil ikke »spille med« jule- aften, snusfornuften må ikke over- vindes af julestemning.

Er du mellem dem, der i denne tid er i opposition til julen, så vær alligevel varsom med at ødelægge julen for dig selv og dine omgivel- ser, for selv om du siger nej til det, beholder julebudskabet alligevel sin fulde værdi. Du kan ikke rokke en tøddel ved at Jesus den nat blev født til verden for at lære menne- sker at leve i indbyrdes kærlighed og for at vise dig vejen til Gud.

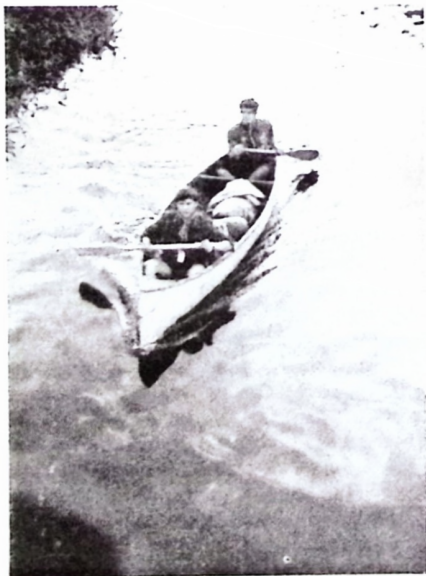
Julen kan kun blive ægte for os, hvis vi fejrer den i tro.

Hvis du for alvor vil være ærlig over for dig selv, synger du med på julesalmerne og hører juleevan- geliet og overvejer, om du nu også er så sikker i din sag, at du over- legent kan afvise. Jeg er sikker på at du opgiver at være sikker! Der- for: Glædelig jul!

Lis Rechendorff.

I dette nummer:

Forsidebilledet stammer fra Landsskavmandsturneringen om- kring Tystrup-Bavelse sø på Sjælland. (foto: Bjørn Glyng)

Min sure jul	162
Royal Canadian Mounted Police ..	163
Pioner 1	163
Korpsel sender ekspedition til Grønland	166
Lav selv dit mærkekammerarbejde ..	168
Kulso spalten	169
Mænd og hus	170
Beatles spejdere	172
Junglenyt	175
En by ved navn København	176
Spejdertidende	177
Internationalt	178
Kærossiden	179

OBS!

Stof til kommende numre sendes til
KORPSKONTORET

LANDSSKOVMANDSTURNERNGEN 1965

I efterårsferien afvikledes landskovmandsturneringens afsluttende fase med enorstilet øvelse i de vidtstrakte sydvestsjællandske områder omkring Tystrup-Bavelse sø.

Som altid, når landets bedste skovmænd har mødtes til jættestyst, var det etorstilet arrangement, der var sat på benene, og såvel deltagere som dommere og hjælpere gik med liv og lyst op i deres roller, således at man virkelig følte sig hensat til de vilde canadiske skove, hvor alskens mærkelige ting kunne hændes. — Og det var ikke småting, deltagerne kom ud for i løbet af de fem døgn. Billederne på denne og

Royal Canadian Mounted Police

næste side vil sammen med nedenstående rapport, »fra vor udsendte medarbejder«, give en lille idé om scenari og opgaver.

Det blev en stor oplevelse for alle, men en dyst som krævede udholdenhed, dygtighed og erfaring af de deltagende hold. Deres spejdermæssige kunnen blev stillet på hårde prøver, og man kan med tilfredshed konstatere, at de fleste bestod prøven med glans. Hvis dette var »bjørnekød«, viste skovmændene sig at

have virkelig skarpe tænder. — Men MAGASINET giver nu ordet til den medarbejder, der trodsede vejrlig og strabadser og triumferende hjembragte følgende rapport.

Storstilet banditjagt iværksat

Kingston, 21.10.65

Forårets eftersøgning af de 5 »botanikere«, som måtte afsluttes uden resultat, er nu genoptaget. I går kl. 7.30 (lokal tid) ankom et 122 mand stort hjælpemandskab fra Greenstreet Barracks i Edmonton (Næstved) til Fort Kingston, hvor RCMP-kommandanten, der på grund af banditternes hærgen har haft svære

Fotos:
Bjørn Glyng

Foroven:
Kanoøjlads på
Mackenzie River

For neden:
Eftersøgningens
hovedkvarter
i Fort Kingston

personalemæssige problemer, hilste dem spontant velkommen. — Han fordelte straks mandskabet til de fire forter: *Kingston*, *Logan*, *Frost* og *Lafayette*, hvorfra indkredsningen af banditterne skal gennemføres.

Eftersøgningsholdene måtte slå bro over »rivende« floder —

Korpsets

9. Landsskovmandsturnering

— også tømmerhytter byggede man

Inden Fort Kingstons hjælpe-mandskab sendtes ud på eftersøgningen blev det sat i gang med at udføre forskellige stærkt påkrævede opgaver, og der blev slået bro over Mackenzie River (Susåen), forarbejdet materialer til nye bevogtningshytter, samt udarbejdet bevogtningsplan over Milford og omegn til erstatning for den gamle plan, som efter banditternes indbrud og tyveri af plastisk sprængstof i Hudson's Bay Company's herværende kemiske fabrik, har vist sig at være mangelfuld.

KINGSTON GAZETTES medarbejder har haft lejlighed til at se de rapporter som foreløbig er indløbet fra hjælpe-mandskabet, og som tyder på, at eftersøgningen skrider planmæssigt frem. — Det mandskab, som i kano har arbejdet sig op ad Mackenzie River og ind i indianerterritoriet, beretter, at der går rygter om, at en flyvemaskine i vintermånederne landede på søen, og at fem mand udloste materialer. Men derudover fremgår det, at eftersøgningen hæmmes på grund af befolk-

ningens manglende vilje til at give oplysninger. Størst hjælp har man faktisk fået af de fundne døde, som taler deres tavse sprog, for dem der ellers forstår det.

Også det uvejsomme terræn og den mangelfulde kortlægning volder visse besværligheder, så det bliver en udmattende opgave for det unge mandskab, som dog tilsyneladende er i god kondition. Der er sørget for, at mandskabet ikke kommer til at mangle materielle fornødenheder under færd, idet Hudson's Bay Company, som er direkte interesseret i at få sat en stopper for ban-

ditternes uvæsen og deres dumpingsalg af skind, har påtaget sig forsyningstjenesten, og larmen fra transportkolonnen, der konstant bevæger sig mellem hovedafdelingen og de fire forter, er det eneste, der bryder tavsheden i odemarken.

Det sidste man har hørt fra hjælpe-mandskabet, er at det er gået i bivak for natten, men at der startes med friske kræfter igen i morgen tidlig. RCMPs chef, Buck Johnson, udtaler nu til aften, at ringen er ved at sluttes om banditterne, som forhåbentlig snart er under lås og slå. O. Torup.

RESULTATET

De ti bedst placerede hold blev følgende:

1. Frederik II trop, Hillerød	Torben Spange Larsen	pts.
	Bent Lerbæk Pedersen	761
2. Christian IV trop, Hillerød	Niels Chr. Petersen	
	Henrik Jacobsen	751
3. 1. Risskov, Århus	Otto Thorup	
	Ole Hansen	746
4. Lorenz Tuxen, Hørsholm	Kurt Jensen	
	Ole Hussen	709
5. 1. Silkeborg	Svend Stecher	
	Peter Voetmann	703
6. 2. Vesterbro, København og	Karsten Simonsen	
Christian IV, Hillerød	Bo Gottlieb	706
4. Odense	Bent Kongsted	
	Preben Andersen	706
8. 1. Ballerup	Jens Møller	
	Jon Askaa	696
9. 1. Risskov, Århus	Henning Madsen	
	Carsten Ehlers	680
Aalborghus, Ålborg	Hans Hansen	
	Kjeld Richter-Mikkelsen	680

PIONER I.

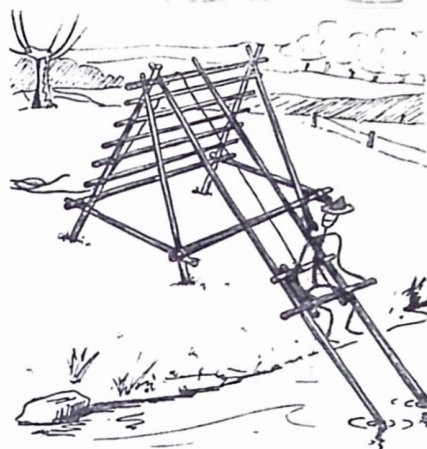
I Hylkedam serien er just udkommet en spændende håndbog i det velkendte praktiske lommeformat under titlen »PIONER I«. Prisen er 6,00 kr., så det turde være overkommeligt for enhver. Håndbogens tema er *Pionerarbejder* såvel på patrulje som på tropsplan.

Indledningsvis beskæftiger forfatteren Ole Berner sig med hvilke materialer der bør indgå henholdsvis i en trops og en patruljes *pionersæt*. Der anføres hvad de forskellige herligheder beløber sig til i penge og

det opstillede overslag virker ærligt talt ikke afskrækkende, i særdeleshed ikke for troppens vedkommende.

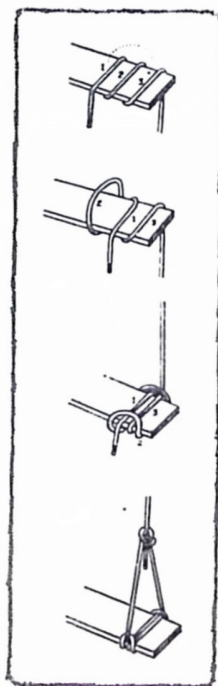
Herefter omtales pionergrejet. Der fortælles om tovværk, dettes vægt og brudstyrker, om sorte taljeblokke, galvaniserede jernblokke (til byggesæts opgaver), rafter m.m.

Efter dette gennemgås elementær pioner teknik. Herunder gøres læseren bekendt med en række nye besnøringer og stik, der kan være nyttige at kunne inden man kaster sig ud i den større ingeniørkunst. For

Rutschebanen

AF
RENOIP

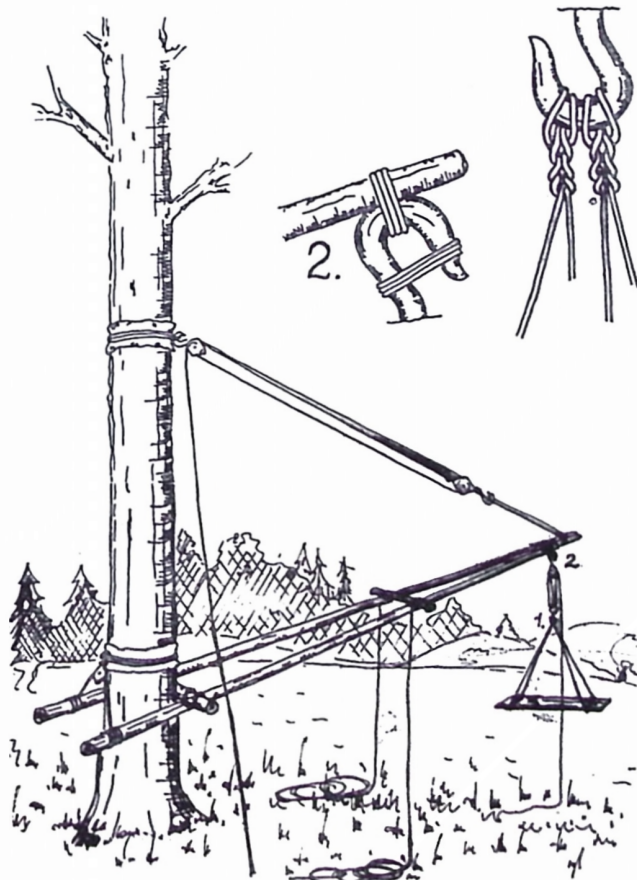

Bødsmandsstik

samtliges besnøringers vedkommen- de gælder det, at forfatteren har illustreret disse, således at selv en nybegynder ud i knob og knuder kan klare opgaven.

Dette kapitel følges op med en analyse af hvorledes en pioneropgave rent konkret løses.

Endelig anviser forfatteren en lang række spændende *pioneropgaver*, som trygt kan anvendes med den beskedne tilføjelse at rutschebanen side 46—47 synes velegnet til at påføre brugerne mere eller mindre livsfarlige kvæstelser, dels fordi ofrene med lidt »held« vil blive kastet mod banelegemet og dels fordi besnøringerne der holder »stolen« sammen vil blive slidt over i løbet af relativt kort tid. Aebroen på side 48—49 vil også kunne give anledning til nogle nervepirrende øjeblikke, når bommene under belastning af gangtovet begynder at tippe ud mod den gabende kløft eller hvad det nu er broen fører over. Af sikkerhedsmæssige grunde må det i alle tilfælde anbefales at sikre bukene bagud, hvilket nemt må kunne lade sig gøre. I forbindelse med forfatterens omtale af tømmerflåder og havheste skal vi tilføje, at de benyttede tønder spunshuller kan sikres ved hjælp af flydende stearin eller parafin.

Svingkran

KORPSET SENDER EKSPEDITION TIL GRØNLAND

højland med en masse overraskelser og en frodig flora hvis arktiske blomstertæppe ikke kan beskrives, men må opleves.

Hvis man nu bli'r sulten?

Hver klan skal selv »proviertere« undervejs i form af fangst ved jagt og fiskeri. — Vi får ganske vist et par grønlandske skytter i hver klan, men fangstjobbet vil alligevel gå på skift fra sjak til sjak, således at alle ekspeditionsdeltagerne vil få lejlighed til at prøve deres jagtlykke. — Moskusbøf og rendyrsteg kommer vel næppe på klanernes daglige menukort, men harer og ryper er skam heller ikke at foragte, ligesom laks i forskellige tilberedninger vil være fast tilbagevendende ved de fleste måltider.

VILDMARKS-EKSPEDITION NORD FOR POLARCIRKLEN I SOMMEREN 1967

Ekspeditionens klaner kommer til at gå henholdsvis nord og syd om den 15 km lange sø Qegertalap tasia, og i de første par dage vil vi have en pragtfuld udsigt til indlandsisen, isbræerne og de skønne alpefjelde

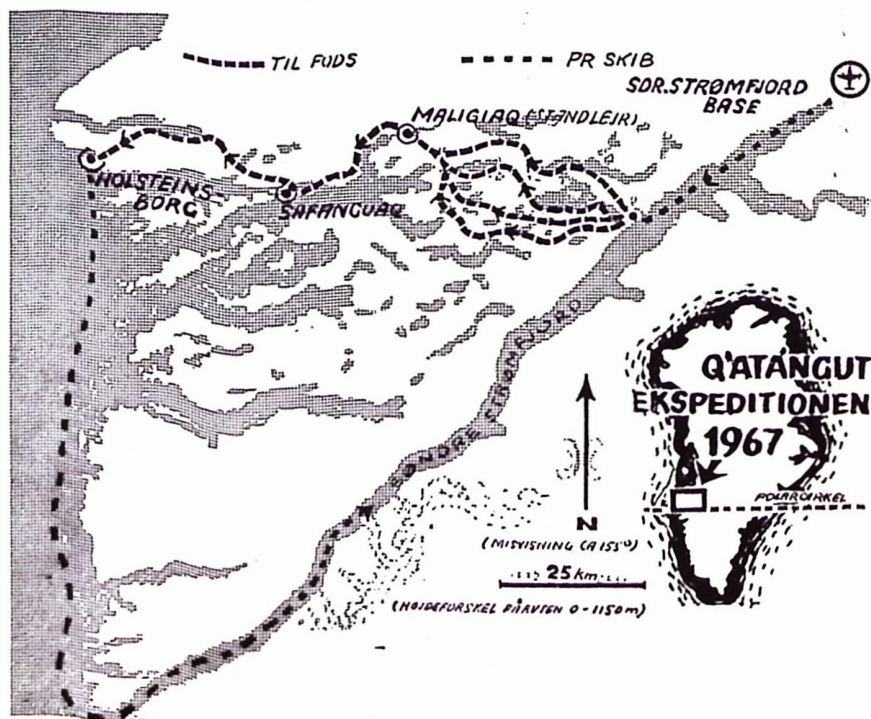
Broderskabs-ekspeditionen

Der venter deltagerne i korpsets »Q'atángut-ekspedition« alle tiders oplevelse, når de i sommeren 1967 bliver sat i land i bunden af den 180 km lange Sdr. Strømfjord (Kangerdlugssuaq) for at begive sig ud på den helt store vildmarksfærd i den stor-slåede grønlandske natur.

Q'atángut er det grønlandske ord for bror, og det bliver i broderskabets ånd vi vil gennemføre ekspeditionen, som alle der i 1967 har nået roveralderen vil få chancen for at deltage i.

Strabadser i ødemarken

Ekspeditionsholdet, der sammensættes af rovere fra Grønland og Danmark, sejles i amerikanske landgangsbåde ned ad Sdr. Strømfjord og landsættes på et sted i ødemarken mellem to elvmundinger. I de kommende dage vil vi klanvis gennemvandre et terræn der byder på alt hvad naturen kan dække op med, — i hundredvis af søer, skønne fjorde, lakseelver i dusinvis og et

Kort over ekspeditionens rute

Denne udsigt vil deltagerne møde i 1967.

(Foto: Poul Madsen)

Tekst: Jørgen Weirsoo

som ligger i sydøstlig retning. Efter to dagsmarcher ankommer vi til den smukke dal Itivneq ved Maligiaq, en sidefjord til den store fjord Ikertoq, og det bliver vort første møde med vand der har forbindelse med Davisstrædet. I Itivneqdalen samles hele ekspeditionsholdet i en tre dages standlejr. En brusende lakselv med 28 bugtninger løber gennem dalen, og fra ekspeditionsbasen vil der under standlejren blive udsendt hold til bestigning af det 1800 m høje fjeld Pingo, hvorfra udsigten i klart vejr er fantastisk.

Videre over højfjeldet

På strækningen fra Itivneq til udstedet Safanguaq vandrer vi i højlandet med et fint overblik over Ikertoqfjorden og dens mange sidefjorde. Safanguaq, der betyder »det lille strømsted« ligger på en ø. Her bor ca. 180 mennesker som lever af fangst og fiskeri. Dette bliver vort første møde med den grønlandske befolkning, og da besøget finder sted en søndag, vil hele ekspeditionsholdet deltage i gudstjenesten i den lille hyggelige kirke sammen med Safanguaqs indbyggere. Efter gudstjenesten er ekspeditionsholdet inviteret på kaffemik i byens huse, og vi vil her få en enestående chance for at stifte bekendtskab med det gamle Grønland der i løbet af få år vil forsvinde.

Ekspeditionens sidste etaper gennem vildmarken går fra Safanguaq gennem lavlandet til Kangerdluarsugfjorden. — Vi skal dog op over forskellige »mindre toppe« inden vi når til lejrpladsen i bunden af fjorden. Denne lejrplads kan med rette betegnes som et lille paradis, og det bliver vort sidste overnatningssted inden Holsteinsborg som ligger bare 8 timers march vestpå.

Besøg i Holsteinsborg

Holsteinsborg hedder på grønlandsk Sisimiut, og det betyder stedet hvor der er mange ræve, og her skal ekspeditionsholdet indkvarteres en uge mens vi løser en tjenesteopgave, således at ekspeditionen kan

sætte sig et varigt spor på Grønland. Om dette følger en senere artikel, så foreløbig skal det kun røbes, at ekspeditionen har modtaget en invitation til fodboldkamp fra Holsteinsborg idrætsforening, og at vi selvfølgelig vil slutte opholdet i Holsteinsborg med en stor byfest.

Efter opholdet i Holsteinsborg venter der os en aldeles pragtfuld kystsejls på 18 timer tilbage til Sdr. Strømfjord hvorfra de danske ekspeditionsdeltagere skal flyve tilbage til Danmark.

En vildmarksekspedition lader sig selvfølgelig ikke planlægge med samme tidsmæssige nøjagtighed som en almindelig sommerlejr, men hvis skibsforbindelsen og vejrforholdene er os gunstige skulle vi få et par dages ophold på Sdr. Strømfjord-basen med mulighed for udflugter til indlandsisen, inden flyveren går hjemover.

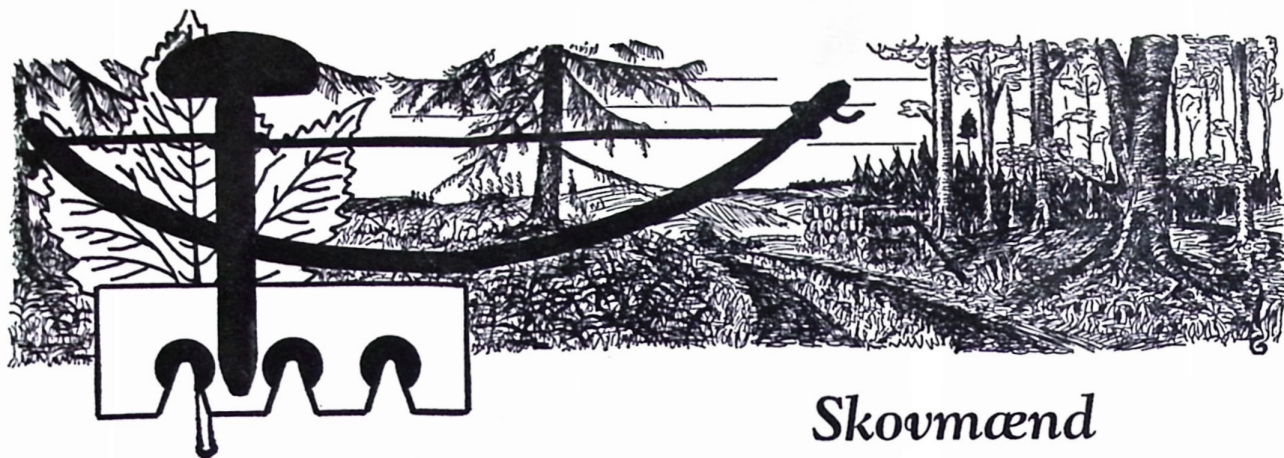
Deltagerbetingelser

Det vil blive krævet af deltagerne, at de skaffer sig et grundigt kendskab til Grønland og grønlandske

forhold, og det er selvfølgelig et absolut krav, at deltagerne er i god fysisk form. Alle vil blive lægeundersøgt inden starten. Ekspeditionens dagsmarcher bliver på 15 til 30 km i luftlinie, men terrænet er meget vanskeligt og foruden jagt og fiskeri skal klanerne løse lettere videnskabelige opgaver undervejs.

Q'atángut

Igennem de sidste 10—15 år har spejderbevægelsen været i stærk vækst på Grønland og i de senere år har talrige grønlandske spejderkammerater deltaget i jamboretter og lejre her i landet. Med »Q'ATÁNGUT-EKSPEDITIONEN« vil vi søge at knytte forbindelsen med vor store nordlige landsdel endnu fastere, og forhåbentlig vil korpsets første ekspedition til den grønlandske vildmark blive efterfulgt af mange lignende arrangementer i de kommende år, således at de der ikke har nået roveralderen i 1967 vil få chancen for at deltage i en vildmarksfærd ved en senere lejlighed.

Skovmænd

LAV SELV
DIT
MØRKE-
KAMMER-
ARBEJDE

2. DEL

TEKST & ILL.
MOGENS
HOLMBERG

frisk) ikke at lade dem ligge for længe, da de i så fald vil bleges.

Når billederne er fixerede, kom dem da i gulvspanden, og lad dem siden skylle i rindende vand i mindst en halv time.

Tørring

Bedst er det at tørre billederne på en tørremaskine, hvor de får den rette højglans. Man kan dog også tørre billeder som man tørrer tøj. I så fald er det anbefalelsesværdigt at købe fotopapiret i kartonkvalitet (såkaldt double weight), så krøller det ikke så meget. Blankt papir bliver halvmat ved denne optørring. Endelig kan du formentlig for gode ord og ganske ringe betaling hos en glarmester få en strimmel spejlglass (få de skarpe kanter slebet af). Det skal være uden ridser. Vask det omhyggeligt med sprit, derefter pudrer du den ene side med talkum og puster det overflødig af så der kun er et meget fint lag tilbage.

Så lægger du billederne våde på den behandlede side, stryger vandet af med en klud, således at billedet »klæber« til glaspladen uden luftblærer. Når du har pladen fuld lægger du den ovenpå en radiator eller stiller den ved siden af kakkelloven. Efterhånden som billederne tørrer vil de springe af pladen på grund af spændingen i papiret. Det kan dog ske at et billede hænger fast på glasset, lad da billedet komme et stykke tid under en løbende vandhane, så plejer det at gå af. Efter et sådant uheld må du være dobbelt omhyggelig med rengøring og pudring af glaspladen.

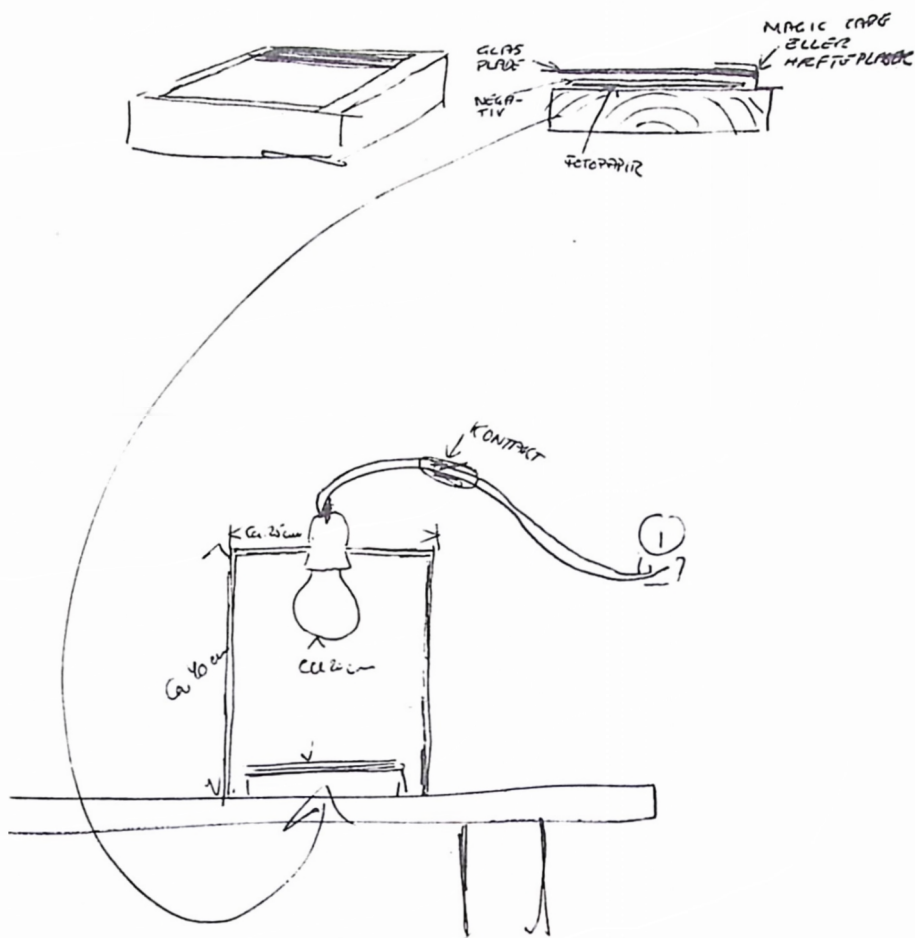
Lader du papiret ligge for længe i fremkalderen bliver billedet gråt. Bliver billedet meget mørkt inden de to minutter er gået har du overbelyst, og må forsøge igen med en kortere belysningstid. Forsøger du at lægge et sådant billede over i fixer for at redde det opnår du et fladt og kontrastløst billede.

Når du har fundet den rigtige belysningstid, og billedet er korrekt fremkaldt, tager du billedet med pincetten, skyller det lidt frem og tilbage i skålen med vand, og kommer det ned i fixerbadet *uden at dyppe pincetten heri*. En ubetydelighed fixer i fremkalderen vil øde-

lægge den og resultere i mørke skjolder på billederne, som man i regelen først opdager, når man har lavet dem alle.

Når billedet har fixeret nogle minutter tænder du det hvide lys (husk at passe på at fotopapiret er forsvarligt pakket ind først) og kikker på billedet. I begyndelsen vil du formentlig være tilbøjelig til at lave billederne for lyse, til du vænner dig til at bedømme dem i det røde mørkekammerlys.

Lad dine billeder fixere en halvsnes minutter (forlæng tiden efterhånden som fixeren bliver slidt), men pas på, (særligt mens fixeren er

Kontaktkopieringskasse

Slib et stykke træ ca. 10x15 cm pænt til og lim et stykke filt på 9x15 cm, således at der bliver en 1 cm bår kant. Gå ned til glarmesteren og find en stump fejlfri glas (helst ikke almindeligt rudeglas der er for skørt og let, hellere en stump spejlglass hvis du kan få det), og få det skåret til i størrelsen 9x15. Læg glasset ovenpå filltet og sæt det fast på træet med lærredstape (evt. kan hæfteplaster bruges). Tapen virker nu som hængsel for glasset. Fremstil derefter en kasse i de omtrentlige mål 20x25x40 cm, hvor den ene 20x25 cm side mangler. I midten af den eksisterende 20x25 side laver du et hul i en størrelse så du kan montere en fatning til en elektrisk pære. I ledningen fra denne bør der være en kipkontakt. Mål din kasse sort indvendig og anbring en mat (eller opal) 15 watt pære i fatningen.

Apparatet er nu klar til brug. I det røde lys tager du et stykke papir, lægger et negativ ovenpå således at den blanke side vender udad og læg papir og negativ ind under glaspladen så negativet ligger øverst. Mens du passer på at negativ og papir ikke forskyder sig i forhold til hinanden (det er svært), lader du glasset gå ned på negativet, og det skulle så gerne være lungt nok til at presse negativet

tæt mod papiret. Er det ikke det kan du med et stykke tape sætte glasset fast ned mod filltet.

Stil nu din kasse ovenpå, tænd lyset (ganske kort for forstørrelsesapparat. Du kan være heldig at få fat i et billigt brugt, men faltes riget penge kan du også lave dit eget forstørrelsesapparat. Det vil dog fore for vidt her at give arbejds tegninger og beskrivelse, men det kan du finde bl.a. i en bog »Foto for alle« der er udgivet af forlaget Populær Mekanik. Den koster 10,25 kr., og har din kiosk eller boghandler den ikke, kan den skaffes.

Forstørrelser

Er dit apparat et småbilledkamera har du ikke megen fornøjelse af kontaktaftryk. Så må du have et forstørrelsesapparat. Du kan være heldig at få fat i et billigt brugt, men faltes riget penge kan du også lave dit eget forstørrelsesapparat. Det vil dog fore for vidt her at give arbejds tegninger og beskrivelse, men det kan du finde bl.a. i en bog »Foto for alle« der er udgivet af forlaget Populær Mekanik. Den koster 10,25 kr., og har din kiosk eller boghandler den ikke, kan den skaffes.

Og husk så – når du er færdig – at hælde diverse vædske på flasker og ryd op efter dig. Ellers kan du trygt regne med at din mør sætter en stopper for din videre udforskning af fotokunstens mysterier.

God arbejdslyst!

KULSØ SPALTEN

BUNDNAGLING.

BOR ET HUL. MÅL DYBDEEN. SÅV NAGLEN AF I SAMME LÆNGDE.

GÅ VIDERE SOM VED BUNDKILING.

LAVET I SPEJLKLOVET EG

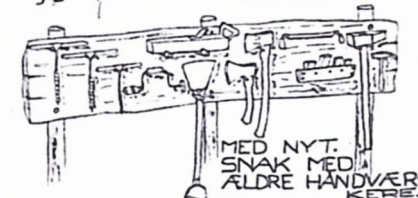
FLØKNING

EN FLØK, ER EN KONISK PIND MAN SLÅR I ET HUL

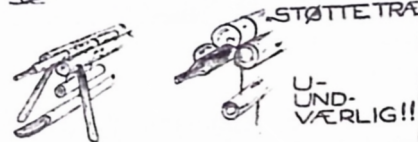
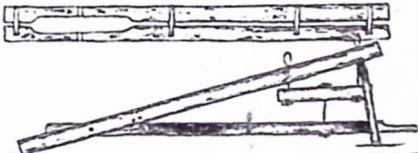
SAML PÅ GAMMELT VÆRKTØJ. SUPPLER

MEY NYT. SNAK MED ÆLDRE HANDVER KERE

EN TÆLLEBÆNK.

CA 225 CM

STØTTE TRÆ

U-UND-VÆRLIG!!

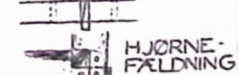
SAMMENFØJNINGER

LASKE

GRATNING

LASKE M. FRANSK KIEELAS

DOBBELT GRAT

HJØRNE-FÆLDNING

MÆND OG HUS

Tekst: Hans Jacob,
Asser Riigs trop, Sorø

Sommerlejren i Lejre 1965

Der var ca. 65 unge fra mange lande, der gennem »Mellempfolkeligt Samvirke« havde meldt sig til en månedens arbejdslejr for at bygge 6 jernalderhuse, og vi fik tjansen med at hjælpe til med at bygge et renæssancebondehus af egetræsbindingsværk med lerklinede vægge og stråtag. Vi nåede ikke at løse opgaven på den tid, der var til rådighed, da arbejdet med tilhugning af bindingsværket ikke var så langt fremme, da vi ankom, som planlagt, men det blev opgaven ikke mindre spændende af.

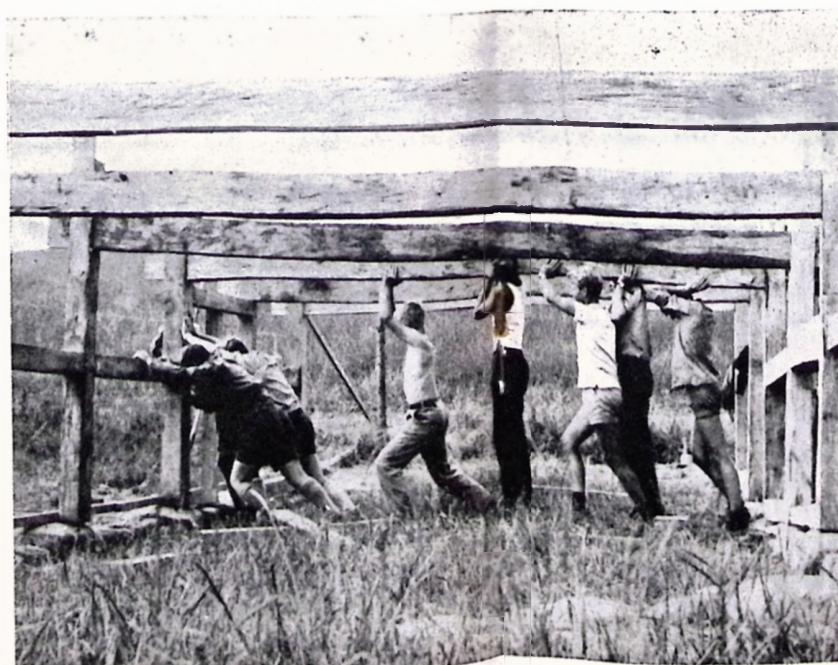
En bunke sten og nogle egestammer

Vi ankom til forsøgscenret og fandt en bunke store sten, nogle egestammer og nogle firkantede, færdige egebjælker, som Poul Thomsen gik alene og baksede med. Selvom han var professionel tømrer og vant til værktøjet, tror jeg nok, at han gik og kedede sig lidt og var glad ved at få selskab og hjælp til arbejdet. Det første job, der skulle klares, var lægning af syldstenene, fundamentet for hele huset, og det skulle gøres korrekt efter forbilledet: den oprindelige kerne i Kalvehavehuset ude på Frilandsmuseet, så vi spændte et vandret plan op mellem fire landmålerpæle og målte de enkelte stens korrekte højde ind og lagde dem på plads, og det gik der nogle dage med under kontrol af Lars Frits, der tog sig specielt af »renæssancen«.

Langt igen

Da dette problem var klaret tilfredsstillende, kunne vi danne os et skøn over, hvordan huset ville komme til at se ud, men der var endnu langt igen, til at vi kunne rejse bindingsværksstolperne, der først skulle hugges firkantede, og så skulle der måles nøjagtigt af til taphuller og til tappe, som vi stemte ud med store afbindingsjern (tømmerstemmejern), og der skal mange hul-

ler og mange tappe til, for at træskelettet kan komme op at stå! Det meste af tilhugningen af stolperne klarede Poul med bredbilen (den store tømmerøkse), men vi fik også lov at prøve, og selvom det gik langsommere for os end for ham, var det et betagende syn at se, hvordan en rå træstamme under en kyndig hånd efter en halv til en hel dags arbejde forvandlede til en smuk, gylden bjælke.

Lofts-
bjælkerne
løftes
på plads

Toppene skæres ud

Fotos: Historisk-arkæologisk forsøgscenrer, Lejre

Langsiderne prøvesamles

Vi sad og huggede taphuller og savede tappe med en stor skørsav i over en uge, før vi begyndte at kunne se en ende på det, og det var virkelig spændende, da vi prøvesamlede de to langsider og konstaterede — efter yderligere huggearbejde — at det virkelig passede sammen, som det skulle.

Skelettet rejst

Men så kom selve rejsningen af huset, hvor vi begyndte med den sydlige gavl og arbejdede os nordpå, indtil hele skelettet til huset stod der med det friske tømmer lysende i solen; vi tørrede sveden af panden og snusede den syrlige lugt af garvesyren fra det friske egetømmer ind i

næsen med velbehag. Spærene af asketræ fik vi også hugget til, men ikke sat op, og vi fik lavet »støjer« af poppeltræ til lergavlene, men så var de 14 dage gået, og vi forlod forsøgscenretet i Lejre med en følelse af, at vi havde præsteret et ganske pænt stykke arbejde, og selv om andre hænder kommer til at gøre huset færdigt, synes vi alligevel, at vi har fået en vis tilknytning til det skønne sted og stor respekt for det arbejde, som unge arkæologer og materiel-folkekulturstuderende udfører i samarbejde med international ungdom for midler, der er stillet til rådighed af Carlsbergfondet, foreløbig for en treårsperiode.

(fortsættes side 174)

hår«. Åbenbart har man ment at kunne aflæse redaktionens mening om sagen som værende »anti-langhåret«. Jeg skal hilse fra redaktøren og bede staben i hans fhv. trop om at læse artiklen endnu engang — og lidt mere omhyggeligt, hvorved man utvivlsomt vil opdage, at man har været for hurtige til at forlange vort hoved på et fad. De og vi er nemlig enige i alt væsentligt. Artiklen var jo nemlig forårsaget af et indlæg fra en tropsfører, samt en omtale i et provins-blad, og denne opfordring syntes vi krævede en reaktion enten under »de trettens råd« eller, som vi valgte det, i en selvstændig artikel.

Der fik de den

En PF i Vitus Berings trop skriver bl.a. flg.: »Den TF, der har skrevet brevet i oktober-nummeret har enten ikke tænkt ordentlig over sagen,

Beatles spejdere

Læsernes dom lyder på frifindelse

I MAGASINETs oktober-nummer skrev vi lidt om langhårede spejdere, foranlediget af et indlæg fra en sønderjysk tropsfører. Spørgsmålet har vakt langt mere opsigt og røre i andedammen, end vi på forhånd havde turdet regne med. Redaktionen er formeligt blevet bombarderet med breve.

Indledningsvis kan vi berette, at »Jyllands-Posten« den 10. oktober omtalte artiklen fra Magasinet, samtidigt med at man gengav billedet af de to københavnske spejdere, der nu atter får lov til at pryde dette blads sider. »Jyllands-Posten« indtog det standpunkt, at hårfagre spejdere hverken burde tvangsklippes eller hældes ud af korpset.

En divisionsassistent fra Harrestrup har sendt os en række tegninger som udtryk for sin mening om spørgsmålet. Endskønt hverken flertallet af de reagerende eller redak-

tionen deler hans synspunkt, har vi ikke kunnet dy os for at lade hans tegninger illustrere denne artikel. De er da meget morsomme, ikke?

Vrede fynboer

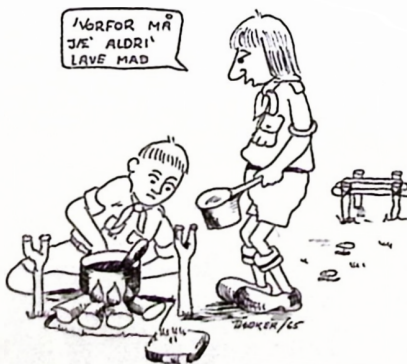
Staben i 2. Odense trop har tilstillet os en erklæring, hvori man kraftigt protesterer mod redaktionens behandling af problemet »Beatles-

eller også har han ikke sat sig ind i spejderbevægelsens grundprincipper — for kunne det falde nogen i korpset ind at »smide« en mand ud, fordi han har hår på benene, eller fordi han er skaldet? Da spejderkorpset i 1963 blev opfordret til boykotning af Sydafrika, sagde vi nej, fordi vi i vort korps ikke vil være med til diskrimination af hverken hvide eller sorte, og dog skal vi pludselig til at være sådan overfor nogle kammerater. Hvad så med de førere og rovere, der har skæg, skal de også ud?»

Eftersom ingen af redaktionens medlemmer har skæg, noterer vi os med interesse det lille hip til de skæggede førerkolleger. Der fik de den.

Utøj — eller hjernerystelse?

En værnepligtig spejder ved 3. Ingeniør-bataillon har bidraget til debatten med flg. indlæg: »...jeg har som soldat været på mange

øvelser, hvor vi har sovet i lader, i telt, i det fri og mange andre steder. Hvis vi havde haft langt hår, garanterer jeg, at de fleste af os før eller senere havde fået utøj. Men vi skal være kortklippede — ikke bare fordi vi skal se ens ud, (som jeg troede i begyndelsen), men fordi langt hår som en slags magnet tiltrækker utøj. Er en soldat for langhåret, får han en ekstra vagt, så I kan se, det menes alvorligt. En langhåret spejder ser heller ikke godt ud. Hvis det da ikke er en pigespejder. Derfor: en dreng + langt hår + et døgn på øvelse = utøj.»

Hvis denne opfattelse skulle være rigtig, burde vi jo snarest gennemføre en undersøgelse af i hvilket omfang vore langhårede kammerater er plaget af utøj. Selv har jeg i min trop en patruljefører, der falder under de langhåredes brigade. Det er ham til højre på fotografiet. Jeg

Bearbejdelse: g.

Tegninger: Bødker.

bør måske fremtidigt omgås ham med den allerstørste forsigtighed? Vedkommende PF deltog iøvrigt i størstedelens af troppens sommerlejr, men måtte desværre sendes hjem henimod slutningen — ikke på grund af utøj, men på grund af en mindre hjernerystelse.

Ikke engang i så henseende ydede hårpragten nogen beskyttelse.

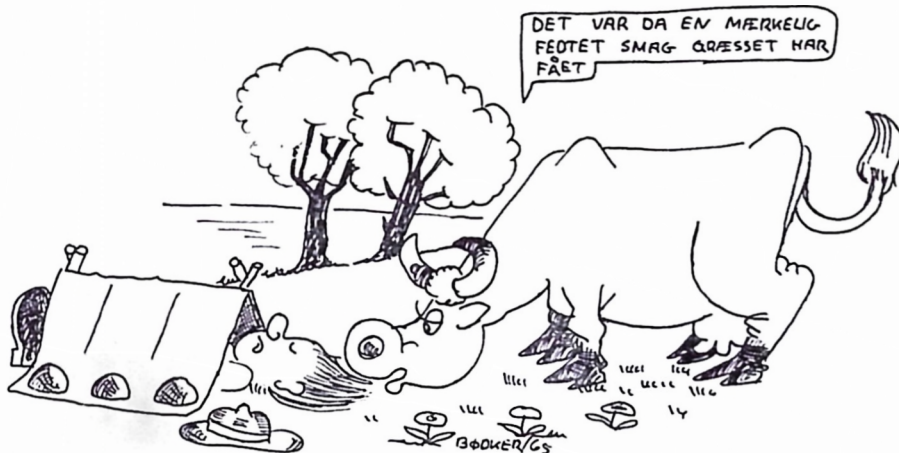

Jyder prædiker tolerance

To patruljeførere fra 2. Viborg har bidraget med følgende: »... Pågældende TF er ikke blot »en konservativ gnavpot«, men også en intolerant person, der ikke er i stand til at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt, og han ved øjensynligt ikke meget om, hvad der rører sig i ungdommen (undskyld, men det skulle siges). Man kan da ikke bedømme en mands menneskelige kvalifikationer bare ved at betragte hans ydre. Vil Det Danske Spejderkorps ikke miste meget ved at indføre forbud mod langt hår? Vil det frivillige og friske ikke blive afløst af en stiv militærdisciplin? Korpset skulle helst være en frivillig organisation og ikke en forskole til Den Ildsprudlende Kongelige Danske Armé.»

besværligt at vaske, og at til sidst er der ingen af de langhårede, der gider vaske hår længere. Til det kan jeg kun sige, at HVIS det er sådan, så må pigernes hår være noget så ulækkert. Andre vil sige, at det lange hår i alt fald er upraktisk i almindelighed. Hvorfor har mon så kvinderne ikke fundet på at blive korthårede for mange hundrede år siden? Og hvad med naturfolkene

Hvis nu Tordenskjold havde været kineser

I forlængelse af ovenstående kan gengives et stykke af et brev fra MaNsE, der er PF i 3. Østerbro: »Da jeg selv er PF for en patrulje, der er kendt over hele distriktet for sit lange hår, er jeg (selvfølgelig) stolt over det. Jeg er en stor modstander af alle modstandere af langt hår, både i og udenfor korpset. At man absolut skal genere de langhårede, forstår jeg ikke. Det var i sin tid almindeligt med langt hår: Jesus (det ved man nu vist ikke så sikkert. red.), Shakespeare, Jonathan Swift, Albert Schweitzer, kongerne Christian den 1., den 2., den 4., James Cook, Tordenskjold og mange andre kendte personligheder. Der var sikkert ingen af disse, der blev generede. Nu ved jeg godt, at nogle (konservative) forere vil sige, at langt hår er

(vi ser bort fra negrene, der ikke kan få langt hår), der næsten alle var langhårede? Hvorfor var vikingerne det? Åbenbart fordi det mentes at være flot og mandigt. Altså: lad såvel spejdere som andre, der gerne vil have langt hår, have det i fred. Det bliver en tand for groft, hvis DDS tvinger medlemmer til at

MÆND OG HUS

(Fortsat fra side 171)

Patruljer, troppe, roverklaner og divisioner, der vil give et nap med, kan bare ringe i forvejen og træffe aftale med Lejre 245, for der er arbejde, hårdt, men spændende og interessant arbejde, nok til alle, der vil gøre en indsats og se en stor og dristig plan blive realiseret på et af de skønneste steder i Danmark, midt i Lejrekongernes gamle område, her hvor de arkæologiske teorier bliver prøvede og vurderede i praksis, og hvor det mest interessante og virkeligt levende museum i disse år bliver skabt.

Hans Jakob.

Taphuller
stemmes
ud

Beatles spejdere

(fortsat fra side 173)

blive klippet eller gå ud. Det ville være diktatur. Vi er ikke i Kina. Demokrati: HÅRLÆNGDEN ER EN PRIVATSAG.»

Til dette indlæg kun en enkelt redaktionel sidebemærkning: det er åbenbart forbigået MaNsE's opmærksomhed, at pigernes hår, formentlig af rent praktiske hensyn, i de senere år er blevet kortere og kortere!

En pige siger sin mening

En lang række andre brevskrivere er på linje med MaNsE, og taget over eet må det fastslås, at der ikke levnes den stakkels Åbenrå-tropsfører og den lokale avis megen ære.

»En mellem-langhårets mor« giver i et brev (med kopi til sønnens tropsfører) også udtryk for forståelse og tolerance, og mener at de fleste af de langhårede trods alt er velsoignerede, og at mange kort-hårede drenge måske kunne lære noget af dem.

En spejderfader skriver at det lange hår ville have været utænkeligt i hans spejdertid, men at hans søn (åbenbart med hans samtykke) havde langt hår, indtil han på en regn- og stormfuld og kold tur i de norske fjelde i sommer fandt ud af, at det var upraktisk.

Det indlæg i debatten, der ligger redaktionens opfattelse nærmest, er imidlertid kommet fra en uventet kant, nemlig fra Darzee, der er flok-pige i 1. Sct. Georgs flok. Hun skriver bl.a.: »Jeg kan ikke forstå, hvorfor Åbenrå-tropsføreren er så ulykkelig over, at hans spejdere er langhårede. Herregud, de er da meget søde. Vi har en ulveunge i vores flok, hans hår går helt ud over tørklædet, og ulvehuen har svært ved at sidde fast på alt det hår, men hvad — han er en god kammerat og dygtig tilligemed, det er jo hovedsagen. Det er Åbenrå-spejderne vel også? Jeg skal villigt indrømme,

at jeg synes heller ikke, at det er »smukt« med langhårede drenge, men lad dem dog bare tro, de er dejlige. De opdager nok, hvor besværligt det er, at have lange lokker — det kan vi langhårede piger jo snakke med om.»

Fra redaktionens side kan vi runde alle disse indlæg af med en tak til alle, der har givet deres besyv med. Vi er kendeligt og glædeligt overraskede over den hurtighed, hvormed et så stort antal læsere drog i felten for individualismens og tolerancens sag i en tid, der er præget af ensretning og uniformitet.

For os at se er dette et rigtigt spejdermæssigt standpunkt.

g.—

Hans Venslev, Bjørneflokk, Esbjerg
 BF Simba, Ole Sand
 Kjeldsen, 1. Århus flok
 Sheeta, Bjørn Stockholm
 Andersen, Ørholm flok

MANEDENS 30 KM VANDRINGER

6 ulve fra 2. Hasle flok, Århus
 14 ulve fra Bjørneflokk, Esbjerg
 4 ulve fra Svend Grates flok, Greve Strand
 9 ulve fra 8. Århus, Sct. Clemens
 11 ulve fra 2. Sønderborg flok
 16 ulve fra Prins Borritz flok
 7 ulve fra 1. Farsø
 16 ulve fra Lakseflokk, Randers
 10 ulve fra 5. Sønderbro flok, København
 9 ulve fra Alugod, Sønder sø flok.
 10 ulve fra C. V. Jessens flok Sjællands Odde.
 10 ulve fra Vitus Berings flok, Horsens.
 13 ulve fra Rudersdal flok, Holte

Disse snemænd ser ens ud, men det er de ikke.

Hvis du bruger øjnene godt, opdager du nok, at der kun er to af dem, som ligner hinanden fuldstændigt.

Hvilke to er det?

Julemad i mange lande

Du glæder dig nok til at få flæskesteg eller gås juleaften. Nu skal jeg fortælle dig lidt om, hvad man spiser i andre lande i julen, så kan du jo se, om der er noget der, du hellere ville have.

I Norge og i Sverige spiser man mange steder Ludfisk eller Rakørred. Det er fisk, der har ligget i soda. Du kan tro, det lugter og smager stærkt. Man spiser også Rømmegrød, det er en slags grød, og man får den med sukker og hindbærsaft til.

I Tyskland får man alle mulige slags pølser, og så noget, der hedder Sauerkraut. Det er stærkt sur hvidkål.

I Bulgarien har man fastet inden jul, det vil sige, at man har spist så lidt som muligt i en 2-3 uger. Når den første stjerne tændes på himlen den 24. december bliver der serveret et stort fladt brød. Hver brækker et stykke af, og man siger, at den der

tilfældigvis får det største stykke, kan se et lyst år imøde. Derefter får man flæskesteg og pølse.

På Hawaii starter man julemåltidet efter midnat med saltet, rå fisk, men bagefter får man så steg med bønner og spinat og til sidst kokosnøddessert.

I Frankrig fejres julen først efter kl. 24 den 24. dec. Først går man til midnatssmesse, og derefter går man i byerne på restaurant, hvor man spiser østers, glaserede skinker og anden kold mad.

I England spiser man kalkun og derefter en meget tung dessert, der hedder plumbudding. Plumbudding er helt brunt og ligner nærmest tobak. I gamle dage gemte man små guldting i buddingen. Den, der fandt en lille mønt, ville blive rig, sagde man, og hvis man fandt en guldring, ville man blive gift i det kommende år.

»Quashie«, en afrikansk ulveunge

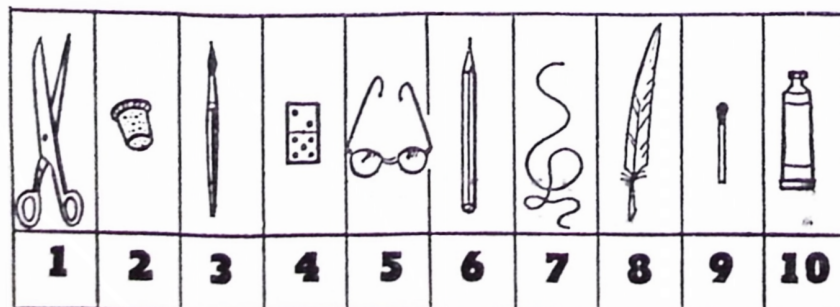
Kig lige på denne ulveunge fra Guldkysten i Afrika — ja, jeg ved, at han hilser med den forkerte hånd! Men måske syntes du også, at det var lidt svært at hilse rigtigt, da du var ny i flokken. Det viser dig, hvor meget ulveunger i hele verden ligner hinanden.

Du kan se, at QUASHIE har en ulvehue ligesom din. Den slags ulvehue bruges næsten alle steder, hvor der er ulveunger.

Som ulveunge må du jo huske, at du har mange »ulvebrødre« i hele verden, og på deres møder og ture foretager de sig næsten det samme, som I gør i jeres flok.

Er du en god IAGTTAGER?

I anledning af julen bringer vi her et par små »julelege«. Hvis du ikke er sikker på, at du har løst dem rigtigt, så spørg din FF.

En by ved navn København

Søndag den 26. september afholdt Vestre distrikt bylob for alle ulveunger. Vi samledes 6 forskellige steder i byen, og vores flok mødtes i Kødbyen. Vi fik en løbsbog og startede så afsted på løbet. Der var opgaver undervejs, som vi skulle finde ud af, og der var 6 postopgaver, som vi også skulle løse. Vi så på billeder fra H. C. Andersens eventyr ved H. C. Andersens statue, færdsels-skilte på polititorvet, jungledyr i Kødbyen o.s.v. — Efter løbet travede vi til Christiansborg Ridebaneplads, hvor der blev delt præmier ud af Tykke. De 10 bedste bander fik præmie og blev kaldt ind 10 — 9 — 8 o.s.v. — Da nr. 4 blev råbt op, og det var en bande fra vores flok, blev vi meget stolte og glade, for i forvejen var der 2 bander fra vores division, der havde fået præmie. Inden vi startede løbet, sagde een fra flokken: Tror du, vores division har nogen chance? Da der manglede 1 bande begyndte Tykke at dele glemte sager ud, og vi stod nu bare og ventede på at måtte gå, men da blev der sagt, at det var Stifinderne 3. V., der havde vundet, vidste vi slet ikke, hvordan vi skulle komme helt derind, for det havde vi slet ikke ventet og jeg blev helt underlig, og vi er meget stolte over pladen til vores stander og det topstykke vi fik til vores ban-

derstander fra divisionen — det er en vandrepræmie — som går til den bande, der klarer sig bedst i divisionen.

Det var en dejlig tur og et sjovt løb, der ikke var alt for svært, og vi havde meget fint vejr.

Med ulvehilsen

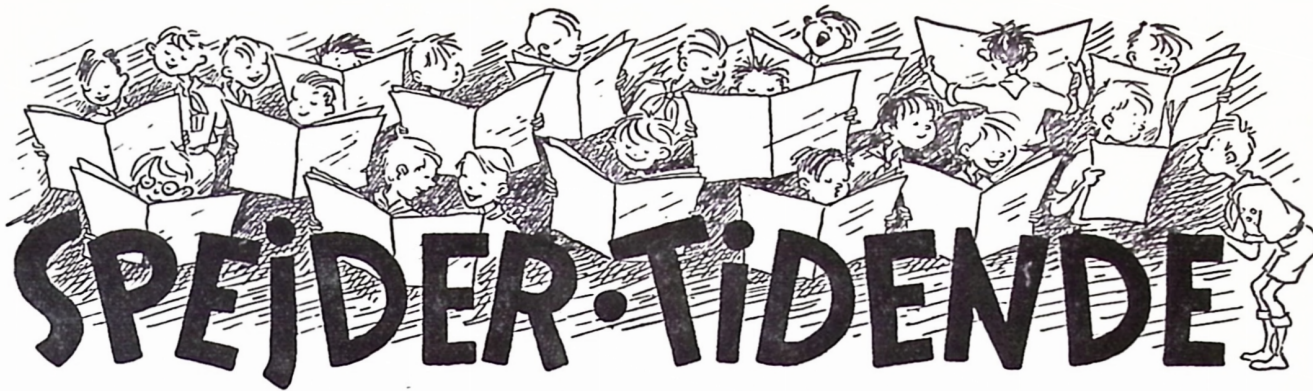
Stifinderne, 3. Vesterbro
Sporjægerne, Vesterbro div.

Her er der sket et lille uheld i den travle juletrafik.

Hvor mange personer kan du se — helt eller delvis — på dette billede?

Her er en lille kimsleg: Se på billedet i 2 minutter. Hvor mange af tingene kan du huske? Kan du også huske dem i den rigtige rækkefølge?

Spejdernyt fra nær og fjern

Den store patruljefører-heik

Vestsjællands division afviklede i week-enden den 9.-10. oktober den store patruljefører-hejk med deltagelse fra Korsør, Sorø, Høng og Slagelse.

Heiken, der i øvrigt var tilrettelagt af roverne fra 2. Hellig Anders klan, startede lørdag kl. 16 fra Havrebjerg station ca. 6 km nord for Slagelse. Holdene, 2-mands hold, fik ved start udleveret en kode, hvis indhold ledte dem på sporet til næste post.

Undervejs på den godt 30 km lange rute gennem Vestsjælland mødte holdene mange spændende og krævede opgaver, og på post 2 (et af holdene fra Korsør Søtrop er ved at fremstille en brugbar sejldugsbåd, som billedet viser) fik man bl.a. til opgave ved hjælp af rafter og medbragt teltunderlag at fremstille en

båd, og turen gik nu videre ad Tude å. Efter 3 timers sejlads fik man igen fast grund under fødderne, og under hejkens videre forløb lød opgaverne bl. a. på splejsninger, som især vanskeligjordes af kulden (temperaturen lå på dette tidspunkt under frysepunktet), og et andet sted gjaldt det redningsrebskast efter lys. Også på korttegningens

område blev man sat på en vanskelig prøve og efter endnu adskillige poster nåede holdene omkring midnat Korsør Kolonnes grund, hvor man slog lejr for natten.

Søndag morgen stod menuen på primitiv mad og op ad formiddagen bekendtgjordes resultaterne af week-endens strabadser.

Det var helt igennem en vellykket tur, som man nok burde gøre til en årlig tradition. 1043.

Villa fik Spejderhjælps-make up

Når spejderne i Stærkodder trop i Odder lover at udføre »alt forefaldende arbejde«, så mener de det rent bogstaveligt. Derfor nølede man heller ikke, da en dame ringede til tropsførereren og spurgte, om man kunne male hendes to etagers villa, og forinden reparere et par huller i muren.

»Vi er otte spejdere på stedet om en halv time med cement, værktøj og stiger m.m.«, lod svaret, og som sagt, så gjort. Hele formiddagen kravlede spejderne som fluer rundt på huset. Der blev hamret i det løse puds, fejet, muret og malet, og ejeren var lykkelig for hjælpen, thi det er jo ellers ikke til at få håndværkere i disse tider.

På denne ret usædvanlige måde fik Odder spejderne gjort en god gerning, fru'en fik sit hus i orden, og de indtjente penge hjælper til med at redde menneskeliv.

Det var altså også en måde at yde hjælpetjeneste på til »Spejderhjælpen«. Magasinet hører stadig gerne, om hvordan andre har klarat sagerne.

Briller fundet på Kulso-lejren

DC for Steen-Blicher division skriver til os:

»Ved den østlige vandpumpe på Kulso-pladsen fandt vi ved vort førerstævne den 14.-15. aug. et par solbriller med styrke i glassene, altså ret dyre briller, vi har efterlyst en ejer her i divisionen, men ingen fundet — mon ikke vi skulle meddele det i Spejdernes Magasin (det fylder jo alt sammen og man skal jo også vise hensyn)« — og naturligvis vil vi da gerne i den gode sags tjeneste bringe denne efterlysning. DCs adresse er: Herbert Busch, Svend Trøstvej 15, Randers. (064) 2 21 32.

Stort høstmarked i Farum

Claus Nar Trop og Flok, Peter Lassen Flok og Ganløse Flok satte i weekenden den 4. og 5. september

To stenaldermænd fra Østerbro divisions turnering. (Se november-nummeret)

Farum på den anden ende. Man arrangerede nemlig høstmarked i stort format. Lørdag kl. 15 startedes med optog fra festpladsen på en af byens skoler ned til søbredden, hvor den sagnomspundne Klaus Nar kom roende i land fra sin ø. Kong Volmers nar blev transporteret på et hølæs til festpladsen, der var åbnet med et væld af boder. I skolegården havde ulveflokkene opstillet forskellige kateboder, og inde i skolens aula stod forældrene bag to tombo-lær, ti amerikanske lotterier, en stor restaurant, samt et »spejder-gab« med gevinst hver gang. Der optrådte spejdere og ulve på scenen med forskellige sketch, sange og op-trin og kl. 20 var det tiden, hvor ældre og skrøbelige over 20 måtte gøre brug af ørepropper eller anden beskyttelse. Rummet blev nemlig fyldt med »lilful pigtråd« og »dan-sen« gik til kl. 24,00.

Søndag gik man i gang med fornyede kræfter. På sportspladsen indledtes 12 dyster, som tilskuerne kunne tippe om i løbet af lørdagen. Dysterne omfattede bl.a. styk-løb, tovtrækning, signaltårnsbygning, bål-tænding, ildboring og rednings-rebskast. Kl. 14 åbnede festpladsen med lørdagens herligheder samt et kæmpe loppetorv arrangeret af Sct. Georgsgildet. 8 af de ovennævnte spejderdyster foregik i skolegården, hvor de ligesom loppetorvet tiltrak sig stor opmærksomhed. Alle boder blev udsolgt i løbet af dagen, og det var trætte spejdere og ulve, der søndag aften som afslutning arrangerede lejr-bål og fakkeltog, men trætheden var ærligt fortjent. At dømme

efter antallet af fremmødte og festens økonomiske resultat, må den siges at have været en overvældende succes. I måneden forinden havde man solgt 3000 stk. lodsedler og alt i alt gav arrangementet et overskud på næsten 15.000 kr. Pengene skal gå til udvidelse og færdiggørelse af

mødelokalerne i Farum og Ganløse samt være første skridt på vejen til opfyldelse af drømmen om egen lejrgrund.

Aalborghus trop

kan i denne måned fejre sit 25 års jubilæum, hvilket sker for de nu-

værende spejderes vedkommende ved en festlig sammenkomst på jubilæumsdagen den 16. december. — Men allerede den 20. november mødtes en række af troppens tidligere medlemmer for at hylde deres gamle afdeling. I forbindelse med de 25 år er der udgivet et nydeligt jubilæumsskrift, hvor man gennem dagbogsuddrag kan følge de mange store og små begivenheder, der opleves i en spejdertrop. Der er lagt et stort arbejde i denne bog, og det er velgørende også på selve bogens udstyr og udformning at kunne se, at drengene i troppen virkelig har været med til at fremstille den. Bravo og til lykke til Aalborghus trop.

Sherlock Homes fra Charlottenlund

Traditionen tro blev 5. kolonnmødet (også kaldet Bakerstreetmødet) i I. Charlottenlund trop, afviklet aftenen før kongens fødselsdag.

INTERNATIONALT

Japansk spejder lærer dansk kammerat at spise med pinde. (Marathon 1963)

Så har vi modtaget de første indbydelser til internationale lejre i 1966. Den første kommer fra JAPAN

hvor »Boy Scouts of Japan«, der tæller 120.000 medlemmer, inviterer alverdens spejdere til den 4. Nippon Jamboree, der vil finde sted ved

Okayama den 5. til 9. august. Der regnes med 30.000 deltagere og prisen for selve lejren bliver 15 US dollars. Den må vi nok nøjes med at sende en venlig tanke til.

Dernæst har vi fået forhåndsmeddelelse fra ISLAND

idet det islandske drenge- og pige-spejderkorps afholder jamborette ved Borgarfjörður ca. 100 km nord for Reykjavik den 24. til 31. juli. Her mangler endnu nærmere oplysninger. Endelig er vi inviteret til SCHWEIZ

hvor Det Schweiziske Spejderkorps arrangerer en stor landslejr i Domleschg i kantonen Graubünden i Sydøstschweiz i dagene ca. 25. juli til ca. 5. august. Prisen bliver 80 Sch.fr., hvilket inkluderer rejseomkostninger fra og til den schweiziske grænse, en udflugt m.m. Hvert gæstehold vil blive forsynet med en »fætter«, der på alle måder vil hjælpe med til at gøre lejren så vellykket som muligt. Der vil blive tale om privat indkvartering i spejderhjem ca. 1 uge før eller efter lejren.

Generelt gælder, at korpset ikke sammensætter hold til disse lejre, men er der en trop, der er interesseret, er den velkommen til at melde sig til »Fællesrådet for danske Drengespejdere«, Postbox 44, København K. — så formidler vi gerne kontakten. **Leif Paltorp.**

Patruljerne var samlet ved hver sin telefon og via et telefonmøde fra »Efterretningens hovedkvarter« blev patruljerne anmodet om at stille sig til disposition for denne, idet de havde opsporet en stor 5. kolonnevirksomhed der nok havde udset sig et vigtigt strategisk mål som sabotagemål, netop i aften, men de kendte ikke det nøjagtige mål og tidspunktet for sprængningen. Patruljerne blev derefter dirigeret rundt til forskellige af efterretnings-tjenestens agenter, efterhånden som der blev opsnappet nyheder fra fjenden, f. eks. ønskede en af agenterne ikke at røbe sin forbindelse med efterretningstjenesten og udleverede sin melding indbagt i et af pølsebrødene, da patruljerne ved pølsevognen forlangte: »De har vel ikke en stabel knirkende pølser til en sulten bande.«

Fjendens kodeord blev opsporet og det åbnede nye perspektiver. Patruljerne fik derigennem lejlighed til at træffe en af 5. kolonnens folk, der netop var ankommet med en del vigtige meldinger, som patruljerne ved snedighed fik ud af ham, den ene melding var indrullet i en cigaret, den anden blev sendt på morse over den illegale radio.

En fjendtlig agent har forladt sit atelier et øjeblik, patruljen skal af-fotografere de derværende tekniske tegninger, men overraskes og må redde sig ud af kælderens med en kvik forklaring på deres tilstedeværelse. Senere blev filmene fremkaldt og kopieret på efterretningens laboratorier, af patruljerne selv.

En fjendtlig agent afhøres af patruljerne om hans lyskontakt med et skib i Øresund.

En af vore videnskabsmænd holdes fanget af 5. kolonnen, men har fået lov til at modtage sin kone og børn — patruljen optræder i passende forklædninger og indsmugler en flugtplan i et udhulet stearinlys.

Kl. 23,15 fandt hovedkvarteret ud af hvad målet var og sabotagetids-punktet.

Kl. 23,30 var alle mand samlet i Skovshoved havn til det store opgør med 5. kolonne.

Under hele operationen ledtes patruljerne frem, via offentlige telefoner, af hovedkvarteret, hvor patruljerne meldte sig under kodebetegnelserne Bakerstreet 1, 2, 3 eller 4. Glentepatruljen (Bakerstreet 2) blev vinder af denne spændende jagt.

NYE DAVNE TIL TÆRRE S. SIDA

1. KL. SPEJDERE

1. Ballerup
PF Claus Bekker Jensen
PA Jim Holze Larsen
Kong Ring, Rødby
Klaus Moss
Bavnehøjtruppen, Løgstrup
PF Jens Jørgen Kjeldsen
1. Kong Skjold, Holbæk
SM Jens Mose Nielsen
Prins Hamlet, Helsingør
PF Lars Dehncke
1. Assens
SM Chr. Ottosen
7. Århus
PF Henrik Groes-Petersen

RIDDERE

- Prins Hamlet, Helsingør
PF Lars Dehncke
1. Kong Skjold, Holbæk
SF Frans Romeling
 1. Næstved
Lars Rude
 3. Vesterbro, København
PA Søren Juul
 2. Absalon, København
Bent Stalsberg
 1. Assens
SM Chr. Ottosen
 7. Århus
PF Henrik Groes-Petersen

BÅDSMAND

Korsør Sø
Bjarne Johansen

3. KL. BOR

1. Ballerup
SM Jens Møller
SM Peter Frøsløf Pedersen
SM Jann L. Svendsen

NÆSTVED

1. Næstved
Steen Højmann Hansen
Ib Bagh Nielsen
Jens Bengtsson
Prins Hamlet, Helsingør
SM Keld Larsen
PF Søren Madsen
Bavnehøjtruppen, Løgstrup
PF Jens Jørgen Kjeldsen
SM Lars Kjeldsen
Kong Ring, Rødby
Klaus Moss
Kurt Hansen
Bjarne Mortensen
Laksatruppen, Randers
PF Steffen Bruun Kristensen
1. Kong Skjold, Holbæk
PF Ole Weinrich
PA Henrik Nielsen
3. Valdemar Sejrs, Ringsted
SM Erik Hardum
Skipper Clement, Aalborg
Henrik Rogild Knudsen
1. Rønne
PF Per Hoyer Rasmussen
PA Niels-Erik Smith
1. Assens
PA Finn Sørensen
Grønsetruppen, Kollund
PF Nils Hesse

AVANDRINGER

- 100 KM
1. Farsø
Ove Jacobsen
2. Silkeborg
PF Claus Bjerg
PA Tom Ludvigsen
1. Assens
PF Freddy Jacobsen
PA John Madsen
- 90 KM
1. Farsø
Niels Poulsen
5. Sundby, København
PF Ingolf Sørensen
PF Leo Sørensen
PF Klaus Møller

- 75 KM
Jon Lille, Hørsholm
Claus Kruse Berg
5. Sønderbro, København
SM Verner Jensen
SM Jesper Madsen
1. Rønne
PF Per Hoyer Rasmussen
PF Niels Lau
PF Per Rønne-Nielsen

- 60 KM
2. Absalon, København
Jørgen Olsen
Jon Erik Clausen
1. Ballerup
PF Jens Lind
3. Valdemar Sejrs, Ringsted
PF Claus Anker Hansen
Per Frejdahl
PA Claus Frejdahl
PF Lars Mathiesen
1. Rønne
PF Per Hoyer Rasmussen
PA Niels-Erik Smith
PF Niels Lau
PF Per Rønne Nielsen
Ole Thorsen
Paul Clausen
5. Sundby, København
PA Dijen Hansen
PA Gert Jerrebo
Mogens Kjær
Bjarne Møller

- Prins Borritz, Fakse Ladeplads
PF Palle Sich-Borgesen
PF Ole Barring-Møller
PA Peter Nielsen
PA Bjarne Jeppesen
Claes Krag Jensen
Kim Nytofte-Bæk
Hans Chr. Pedersen
Henrik Bang-Hansen
Henrik Boesen
- C. V. Jessen, Sjællands Odde
PF Ivan Bæhr
PA John Johansen
- Grønsetruppen, Kollund
Aksel Skjaldan
Uwe Lindberg

Redaktionen sluttet 27. oktober
1965

Trafikproblem for spejderfører

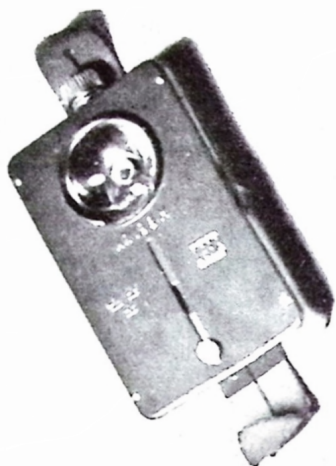
Under denne overskrift kunne man i »Familie Journalen« i oktober læse følgende:

»Zoologisk Haves direktør, Svend Andersen, er et ivrigt og højtstående medlem af Det danske Spejderkorps. Forleden deltog han i et møde i fuldt ornat, korte bukser, bredskygget hat og halstørklæde, og hvad der ellers hører til. Bagefter skulle han åbne et højtideligt kursus på universitetet, og han havde lige tid til at stikke hjem og skifte til et for åndens verden mere passende kostume end spejderuniformen.

Men ak og ve. Svend Andersens bil gik i stykker midt imellem de to arrangementer, og han nåede ikke hjem. Deltagerne i kurset på universitetet blev da også lidt forbavset, da de så zoo-direktøren bestige tallerstolen i sin spejderuniform. Mest upåvirket af situationen var Svend Andersen selv...

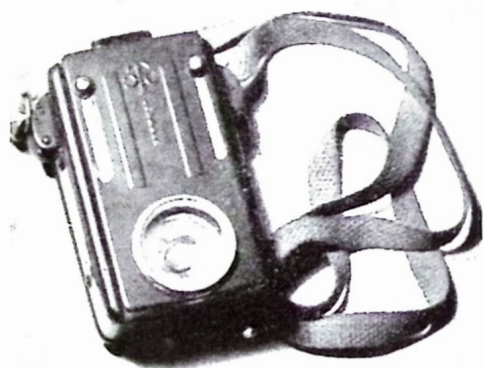
»Tykke«, som hovedpersonen i dette indlæg hedder i spejderkredse, er distriktschef i Københavns Vestre Distrikt. Ham — og distriktet — vil du høre mere fra, når Vestre Distrikt til sommer holder jamborette på Ermelundssletten.

Ønsk dig en
armélygte i julegave

Svensk armélygte

Virkelig gedigen lygte med morseknop, afspærring og afblænding til natorientering. Med element og 2 pærer **14.75**

Dansk armélygte

Den eneste lygte med bærerem. Den har hvidt, grønt og rødt lys samt en spalteåbning til brug ved natorientering. Morseknop og afspærring. Med 2 Unite-elementer og 2 pærer **27.50**

Vi har købt restlageret på fabrikken – derfor begrænset antal.

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kantortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ranvig,
Køgebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.

SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Ellegaardsvej 13, Trørød pr. Vedbæk.
Tlf. (01) 69 16 19.

Køb julegaver i depotet

Benyt formiddagstimerne og undgå ventetid

Silva - kompas

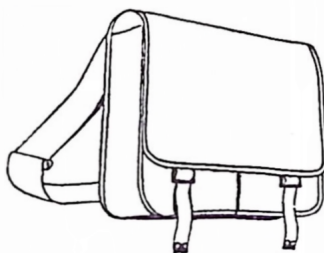
er en fortræffelig julegave

Silva skolekompass type 5, uden vædske, 5×10 cm ...	11.25
Silva type 3, sværere lineal. 5½×10 cm, selvlysende punkter og med lup	23.25
Silva type 2, 5×10 cm med vædske og lup	32.00
Silva type 1, 6×12½ cm med vædske og lup	44.00
Silva type 15, armékompass med spejl	59.75

ETUIER TIL SILVA

Type 5-3-2	6.25
Type 1	6.50
Type 15	7.00
KIT-KAT kompasetui, webbing	9.75

Ulvetasken. Khaki med ulvehoved, 2 stropper. 22×22×7 cm	12.50
Spejdertasken med lilje, indvendig lomme. 24×32×7 cm.	20.50
FF-tasken. 25×33×7 cm. Låg med lynlåslomme. Indv. 2 rum. Det ene med lynlås. Fås i khaki, grå el. oliven	28.00
TF-tasken. 28×36×9 cm.	32.00
KIT-KAT-skuldertaske 23×30×8 cm ..	21.00
do. do. m. kortrude	25.25

SPEJDERNES LOMMEBOG 1966

Af indholdet nævnes: Baden Powell – Junglens dyr og navne – Personlige mål og udrustning – Indiansk billedskrift – Morse – Orientering – Kunstigt åndedræt – Verdenskort og flagkort i farver + det sædvanlige kalenderstof.

Indbundet i blødt, lysebrunt bind kr. **5,00**

Den blev tidligt udsolgt i fjor.

Nyhed! Orig. norsk spejdersav

sammenklappelig

9,50

SPEJDERANORAKKEN

er det bedste spejderovertøj hele året

drengestr.	47.00-52.00
juniorstr.	57.00
voksenstr.	62.00-67.00

JUL OG NYTÅR HAR DEPOTET ÅBENT:

17.-18. december ..	kl. 9-20
Sønd. 19. december ..	kl. 16-20
20.-23. december ..	kl. 9-20
Juleaftensdag	kl. 9-14
Nytårsaftensdag ...	kl. 9-14

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger